

ת"פ 34984/06/19 - מדינת ישראל נגד ישראל אוזיפה, יצחק אברזל, דוד שיטרית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 34984-06-19 מדינת ישראל נ' אוזיפה (עציר) ואח'
לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בועז ביטון

המאשימה

נגד

1. ישראל אוזיפה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עדן פוליטקין
2. יצחק אברזל (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שמשון וייס
3. דוד שיטרית (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מיכל עורקבי ורונה שוורץ

הנאשמים

הכרעת דין

כללי

1. המדינה מיחסת לנאשמים 1 ו- 2 עבירה של הספקת סם מסוכן לפי סעיף 13 ו 19 א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973. לנאשם 3 מיוחסת עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א) (ג) סיפא לפקודה הנ"ל.
2. המדינה טוענת כי ביום 2.6.19 סמוך לשעה 12.30 הובאו נאשמים 2 ו 3 לאולם בית המשפט המחוזי מספר 201 לדין בתיק 24984-07-15 (הידוע כפרשת 512) והוכנסו למתחם העצורים הסטרילי.
3. בהמשך הגיע לאולם נאשם 1 שהיה עצור באיזוק אלקטרוני, והתיישב על ספסל הנאשמים הסמוך למתחם הסטרילי.
4. המדינה טוענת עוד כי נאשם 1 נצמד למחיצת הפרדה השקופה שבין המתחם הסטרילי לבין ספסל הנאשמים

במתחם הציבורי, במקביל הצמיד נאשם 2 את כף ידו הימנית למחיצת ההפרדה.

בהמשך העביר נאשם 1 לנאשם 2 דרך חרך הנמצא במחיצת ההפרדה ארבע טבליות של סם מסוכן מסוג בופרנורפין במשקל נטו של 0,4526 גרם. נאשם 2 קיבל את הסם לידי ומיד אגרף את כף ידו הימנית כשהיא אוחזת בסם.

5. בהמשך בתוך המתחם הסטרילי העביר נאשם 2 לנאשם 3 את הסם המסוכן. נאשם 3 הלך מספר צעדים בתוך המתחם הסטרילי, הכניס את הסם המסוכן לפיו ובלע אותו.

6. בתאריך 3.6.2019 פלט נאשם 3 חלק מהסם המסוכן מגופו וביום 4.6.2019 את חלקו הנוסף של הסם המסוכן.

7. נאשמים 1 ו 2 הכחישו כי העבירו סמים, נאשם 1 טען כי העביר לנאשם 2 פתק בו נכתב כי אחד מילדיו דרוש לחקירה. נאשם 3 טען כי הגיע לבית המשפט לאחר שהסתיר בפי הטבעת סמים מסוג קלונקס. הוא הכחיש כי קיבל מנאשם 2 סם וכן הכחיש כי בלע את הסם.

מהלך הדין

8. חלק מהעובדות בתיק זה הן מוסכמות. הצדדים מסכימים כי נאשם 1 העביר דבר מה דרך החורים הנמצאים על משטח ההפרדה השקוף בין האזור הסטרילי בו יושבים נאשמים עצורים לבין האזור בו נמצאים הנאשמים האחרים.

9. ההגנה טוענת כי נאשם 1 העביר לנאשם 2 פתק ובו מספר טלפון כדי שיוכל ליצור קשר עם בנו מחוץ לנישואין שהיה דרוש לחקירה.

10. המאשימה טוענת כי מה שהועבר היה סם מסוג סובוטקס, שהועבר מאוחר יותר על ידי נאשם 2 לנאשם 3 ונבלע על ידי נאשם 3. התביעה טוענת עוד כי הסמים שנפלטו מגופו של נאשם 3 במתקן דרור הם הסמים שהועברו לו באולם בית המשפט.

11. ההגנה טוענת עוד כי איש לא הבחין בהעברת חפץ מנאשם 2 לנאשם 3 וכי תנועת היד שעשה נאשם 3 איננה תנועת בליעה.

12. טענת ההגנה הינה כי הראיות הנסיבתיות שהוצגו על ידי המאשימה אינן מובילות למסקנה הגיונית אחת ויחידה שמצביעה על אשמת הנאשמים 1 ו 2, וכי ההסבר החלופי שהוצג עוד במהלך החקירה הוא הסבר סביר שמותיר מקום לספק לעניין הגרסה שהוצגה על ידי המאשימה.

ההגנה סבורה כי נוכח האמור לעיל יש מקום לזכות את נאשמים 1 ו 2 מהעבירה שיוחסה להם בכתב האישום.

13. ב"כ הנאשמים הצביעו על מחדלי חקירה, על ליקויים בשרשרת הסם, על מעורבות של עד התביעה עו"ד ניסים מרום במהלך החקירה וטוענים כי יש באמור לעיל כדי לחזק את טענתם המרכזית לגבי הספק הקיים לעניין העברת הסמים בין הנאשמים.

14. אתייחס תחילה לטענות אלה בטרם אפרט את העדויות וההודעות של הנאשמים וכן גרסאות עדי התביעה העיקריים, ואבחן את מה שניתן לראות בסרטי האבטחה שצולמו באולם בית המשפט המחוזי.

שרשרת הסם

15. לא מצאתי ממש בטענה כי שרשרת הסם נפגעה כתוצאה מהגעת אחת השקיות, מתוך שתיים, לא אטומה למז"פ. אין מחלוקת ששתי השקיות היו בתוך שקית אטומה, אין גם מחלוקת כי נאשם 3 אישר כי בגופו שני זרגים המכילים סמים מסוג סובוטקס.

16. יש להצטער על כך שמי שסגר את שתי השקיות לא וידא כי הסגירה מספיק טובה בטרם הכנסת השקיות לשקית האטומה שהועבר למז"פ. אין באמור לעיל כדי לעורר ספק כלשהו לעניין אמינות השרשרת.

17. כפי שעולה מחוות הדעת של מז"פ (ת/20) וכן מעדות המומחית הגב' אסתי קוחלסקי שבדקה את החומר, עולה כי בשקית הלא אטומה היו שברי טבליות, דברים שתואמים לחלוטין את דברי נאשם 3.

18. המסקנה המתבקשת מכל האמור לעיל היא כי לא הייתה פגיעה בשרשרת הסם.

שיתופו של עו"ד מרום בחקירה

19. אין מחלוקת כי הדיווח לגורמי שב"ס לעניין החשד להעברת חומר חשוד בין הנאשמים בא מצידו של עו"ד ניסים מרום, התובע שמנהל את תיק 512.

20. נוכח מעמדו של עו"ד מרום כעד פוטנציאלי לא היה מקום להציג בפניו את סרט האבטחה וכן לא היה מקום להעביר לו ווטסאפים ע"י רב כלאי דני עמוס סמג"ד הכוח שהגיע לבית המשפט כשנודע לו על החשד.

21. כדי להסיר ספק, אני קובע כי לא היה בכל האמור לעיל לזהם את עדותו המהימנה של עו"ד מרום, אני מאמין לו שביום האירוע הוצג בפניו רק הקטע בסרט האבטחה המתייחס לתנועת הבליעה של נאשם 3.

22. החקירה הפורמאלית החלה לאחר פליטת הזרג הראשון מגופו של נאשם 3, בשלב זה נחקר עו"ד מרום כמקובל ע"י חוקר משטרה, ודבק בדברים שזכר מבלי להיות מושפע ממה שראה בדיעבד בסרט האבטחה.

חילופי דברים בין עו"ד מרום לנאשם 1

23. עו"ד מרום העיד כי לאחר העברת החפץ מנאשם 1 לנאשם 2 הוא סימן לעבר נאשם 1 סימון באף שמשמעותו העברת סמים, ונאשם 1 הנהן כמסכים. דברים אלה מקבלים חיזוק בעדויות נוספות לרבות דבריו של נאשם 1 שטען כי אישר את הדברים בציניות.

24. לא מצאתי לקבוע כי התנועה שעשה עו"ד מרום לעבר נאשם 1 היא בגדר חקירה. לא הייתה בתנועה הזאת דבר שחייב את נאשם 1 להגיב. יש להוסיף כי מוסכם על הצדדים שהיו חילופי דברים בין עו"ד מרום לבין נאשם זה גם במהלך הדיונים בתיק 512, כגון שיחות על אירועי ספורט. חילופי הדברים היו ברוח טובה, עו"ד מרום אף העיד לטובתו של נאשם זה כשהואשם בהשמעת איומים כלפי אחד מעדי התביעה.

25. עו"ד מרום מסר עוד כי נאשם 1 אמר לו מיוזמתו "מה, אי אפשר להעביר סוכריות לחברים". נאשם 1 לא זכר כי אמר זאת וטען כי זה נשמע לו כהמצאה, אולם התייחס מיוזמתו לכך כי סוהרים לא מאפשרים העברת סוכריות בין הנאשמים. בעניין זה גרסתו של עו"ד מרום הינה מהימנה בעיני, ואני קובע כי נאשם 1 אמר את הדברים שעו"ד מרום מייחס לו.

ליקויים בחקירה

26. באי כוח הנאשמים טענו למספר ליקויי חקירה. אתייחס לעיקריים שבהם.

באת כוח נאשם 3 טענה כי היה מקום לבצע בדיקת רנטגן לנאשם כדי למנוע סכנת חיים שעלולה להיגרם אם הסם יתפוצץ בתוך גופו של הנאשם.

איני מסכים לטענה זו. הנאשם עצמו מסר מיוזמתו כי בגופו שני זרגים עם כמות קטנה של סם. לו הנאשם היה מוסר על כמות משמעותית של סם, היה מקום לשקול גם בלי הסכמתו, לאחר קבלת חוות דעת רפואית, לערוך לו בדיקת רנטגן. כאמור לעיל במקרה זה לא נוצרו התנאים הדרושים לכך.

27. טענה נוספת הינה כי בדיקת הרנטגן יכולה לאפשר לראות בקיבתו של נאשם 3 את הזרגים, והיה בכך להפריך או לאשש את גרסתו כי לא בלע את הסם. יש טעם מסוים לטענה הזאת. אתייחס אליה כשאבחן את סוגיית דרך הפעלתו של מתקן דרור.

מחדלים בהקשר לבדיקת גרסת הנאשמים

28. נאשם 1 טען כאמור כי העביר פתק לנאשם 2. באי כוח הנאשמים טענו כי ניתן היה לבדוק במצלמות האבטחה אם הוא נפגש עם אדם אחר ביום הדיון ומקבל לידי פתק, כמו כן נטען כי אפשר היה לבדוק שיחות נכנסות לנייד של נאשם 1.

29. כפי שיובהר בהמשך הגרסאות הרבות שנמסרו ע"י נאשם 1 בהקשר זה, הקשו מאוד לערוך בדיקות כפי שהעלו הסניגורים.

גרסאות הנאשמים

30. נאשם 3, דוד בן שטרית, לוקח אחריות על החזקת הסמים, וטוען כי הנאשמים האחרים אינם קשורים לסמים שנפלטו מגופו.

בהודעתו מיום 4.6.2019 מוסר הנאשם: "לא קשרתי קשר עם אף אחד... אמרתי לבלשים של דרור אתמול שיש לי בתחת 4.5 כדורים של סובוטקס שבאתי איתם לבית המשפט מבית הסוהר אחרי שבבוקר בלעתי חצי כדור ואת השאר מתוך 5 שמתי בניילון שחור שעטפתי בנייר טואלט ודחפתי לפי הטבעת שלי כדי שאף אחד לא ימצא את זה כי זה לשימושי העצמי...".

31. לגבי הזרג שנפלט ביום 4.6.2019 מסר בן שטרית: "...את זה שפלטתי היום אצלכם זה גם דחפתי אתמול לפי הטבעת ולא יודע למה זה יצא רק היום... זה חצי כדור סובוטקס מפורר שאני מריח ושמתי אותו בניילון לבן שבתוכו עוד ניילון קטן ושקוף ובתוכו כדור...".

32. נאשם 3 מסר בהודעתו מיום 12.6.2019 (17/ת) כי אינו זוכר ליד מי ישב ביום הדיון, וכי היה מנומנם, הוא הכחיש כי בלע את הסמים וטען כי יתכן והרים את ידו כיון שפיהק. הנאשם לא ידע להסביר מדוע מסר כי בזרג הראשון היו 4.5 כדורים בשעה שבפועל היו בזרג זה 3.5 כדורים.

33. מדו"ח תפיסה שקילה וסימון (19/ת) שנערך ע"י רס"מ ויטאלי נוביקוב עולה כי ביום 3.6.2019 סמוך לשעה 18:20 פלט נאשם 3 זרג עטוף בנייר שחור במשקל ברוטו של 14.23 גרם. הנאשם מסר: "זה שלי יש בו 4.5 כדורי סובוטקס".

34. ביום 4.6.2019 סמוך לשעה 19:54 פלט נאשם 3 זרג עטוף בניילון לבן במשקל ברוטו של 10.16 גרם. הנאשם מסר: "זה זרג שלי יש בו כדור סובוטקס מפורר", (18/ת, 18/א).

35. מחות הדעת של מז"פ עולה כי בשקית הראשונה האטומה היו 3 טבליות וחלקי טבלית, ובשקית השנייה שלא נאטמה נמצאו שברי טבלית. (20/ת).

36. בעדותו בפני ציין נאשם 3 כי הוא מכור לסובוטקס מזה שנים רבות, וכי הצליח להיגמל מהסם בתקופת הקורונה. הנאשם מסר: "...ביום 2.6.2019 קמתי כמו שאמרתי היו לי 5 כדורים שמרתי חצי כדור והיה לי עוד 3/4 או 1/4 כדור מפורר עטפתי את 4.5 הכדורים בניילון שחור עם נייר טואלט עם איזה שלושה סלילים לאחר שעטפתי הסלקתי את זה איפה שהסלקתי, היה לי עוד הכדור הקטן שנשאר וגם אותו עטפתי וגם אותו הסלקתי..."

37. הנאשם מסר כי באותו יום קם מהספסל וניגש לבחורה בשם גלית שהיא בקשר עם אשתו.

"...בקשתי ממנה לשאול את אשתי אם הבת שלי הגיעה לפנימייה...", הנאשם הוסיף "רק מי שעטף יכול להגיד לך איפה עטף ובאיזו צורה..."

38. נאשם מספר 1, ישראל אוזיפה נחקר 3 פעמים באזהרה והעיד בפני. בהודעתו הראשונה (9/ת) לאחר שהתייעץ עם עורך דין מסר: "... מסרתי ליצחק דרך החלון של הזכוכית פתק עם מספר של עורך דין שמישהו מסר לי לתת לו...". הוא נשאל לזהות את עורך הדין וענה: "...לא יודע בחור מסר לי את המספר ואמר שאני אגיד לו שיתקשר..."

39. הנאשם מסר כי לא הכיר את עורך הדין והוסיף כי אולי זה לא עורך דין. הוא הכחיש כי העביר סמים ליצחק אברג'ל ומסר: "...העברתי לו פתק מגולגל..."

40. הנאשם נשאל אם מותר להעביר פתקים והשיב: "...בדרך כלל לא, מידי פעם מעבירים, אבל בדרך כלל לא. זאת לא הפעם הראשונה שהעברתי לו פתק..." בהמשך מסר הנאשם כי העביר לאברג'ל פעמיים פתקים.

41. הנאשם נשאל אם שוחח עם עו"ד מרום באותו יום ומסר: "...הוא סימן לי על האף זה סמים (מדגים) ואמרתי לו כן כן..." הנאשם ציין כי הדברים נאמרו בציניות.

42. בהודעתו מיום 12.6.2019 מסר הנאשם: "ש - מה היה בפתק?"

ת - מספר אמרו לי של עורך דין. בחור צעיר במזנון. אני לא יודע מי הבן של חבר של יצחק אני חושב.

הנאשם גם טען כי לא ניתן להעביר שלושה ארבעה כדורים "...שלוש או ארבע ג'ולות מה זה רכבת? איך אני אעביר את זה..."

43. בהודעתו נשאל הנאשם אם אמר לעו"ד מרום "אסור כבר להעביר לחבר סוכריות?" והשיב "לא זוכר" וטען כי זה מתחיל להיות המצאות.

44. בעדותו בפני מסר נאשם 1 כי כשחזר מארה"ב עם יצחק הוא היה באגף תורני בבית הסוהר ושם הכיר בחור עם

עיניים כחולות . ביום 2.6.2019 ניגש אליו אותו בחור, בן המשפחה של יצחק ומסר לו פתק שהיה כתוב בו טלפון והבן שלך דרוש. "...כשנכנסתי לדיון מסרתי את הפתק ליצחק ואמרתי לו שהבן שלו דרוש..."

בהמשך מסר הנאשם " ...יצחק שאל איזה בן, לא ידעתי, ואז אמרו לי שהבן שלו שלו..."

45. הנאשם אישר כי סימן לעו"ד מרום שזה סמים "...אני צחקתי לו בפנים ואמרתי לו שיחפשו סמים..."

46. בניגוד לדבריו בהודעתו מסר הנאשם "...בד"כ היה נהוג להעביר פתקים לא רציתי שיתפסו את הפתק כי היה כתוב הבן שלך מבוקש ומספר טלפון"

47. הנאשם מסר עוד כי נתן תיאור לא נכון של האדם שמסר לו את הפתק, כי לא רצה לסבך אנשים נוספים. הוא הוסיף כי לא ידע אם משפחתו של יצחק יודעת שיש לו בן מחוץ לנישואין.

בהקשר זה יודגש כי נאשם זה טען בפני כי קיבל את הפתק מאחיינו של יצחק אברג'ל, דבר שמצביע בבירור על מודעות המשפחה לקיומו של הבן מחוץ לנישואין.

48. בחקירתו הנגדית מסר הנאשם : " בן אחיו של יצחק מסר את הפתק, אני לא רוצה להגיד את השם". הנאשם הדגיש כי הכיר את אחיינו של יצחק לפני הרבה שנים בבית הסוהר הדרים.

הנאשם נשאל ע"י התובע מדוע בחר לשקר בחקירתו במקום לומר בפשטות כי לא מעוניין לחשוף את זהותו של מי שמסר לו את הפתק, והשיב: "נכון".

49. הנאשם טען כי העביר את הפתק באופן גלוי כפי שהיה נהוג. כשהופנה לדבריו בחקירתו לפיהם לא היה מותר להעביר פתקים, השיב : " אני לא זוכר מה מסרתי במשטרה."

50. מטעם נאשם זה העידו שני עדי הגנה, נאשם שמואשם יחד אותו באותו תיק, שישב לידו, זכריה אדרי, ונואל אברג'ל אחיינו של יצחק אברג'ל, שטען כי הוא זה שהעביר את הפתק לנאשם 1.

51. זכריה אדרי מסר בעדותו כי ישב ליד ישראל אוזיפה, וראה אותו עם פתק שהיה רשום עליו משהו, הוא גלגל את הפתק ורצה להעבירו ליצחק, " אמרתי לו שיזהר ויבקש מעו"ד להעביר את זה, והוא אמר שזה שום דבר..."

52. בחקירתו הנגדית מסר העד : " הוא עשה סימן באף ואז נסים אמר לו שהוא מעביר סמים והייתה מהומה". בהמשך לשאלת התובע מסר העד כי לא חשב לפנות למשטרה.

53. העד הוסיף עוד : " כשנסים ראה את ישראל הוא אמר לישראל מה העברת, ואז ישראל סימן לו ככה עם האף

כאילו העביר סמים".

54. עד ההגנה נואל אברג'ל מסר כי הוא מכיר את ישראל אוזיפה מגיל 18, וכי פגש אותו בבית סוהר והתיידד אתו. העד ציין כי יצחק אברג'ל הוא דוד שלו וכי הוא בקשר טלפוני אתו.

לדברי העד נודע לו על מעצרו של אוזיפה מהאינטרנט אך הוא לא קישר את המעצר לפתק שהעביר לו.

55. העד הוסיף: "הבן שלו באותה תקופה היה דרוש, והוא כל פעם שאל אותי בטלפון מה עם הילד הזה".

56. לדברי העד הקשר בין מעצרו של אוזיפה להעברת הפתק נודע לו כשהוא פגש את אוזיפה בבית הסוהר לפני מספר חודשים. בהמשך מסר העד כי הוא נעצר בחודש ינואר 2019 ומספר ימים לאחר מכן פגש את אוזיפה.

57. ביום הדין העד התקשר לאוזיפה ומסר לו פתק, הוא ביקש מאוזיפה להגיד לאברג'ל כי הבן שלו דרוש, וכי אם רוצה שיאתר אותו במספר הזה.

58. בחקירתו הנגדית מסר העד כי לא יכול היה למסור את מספר הטלפון ישירות לדודו, כי מאזינים לשיחותיו ויכלו לאכן את מיקומו של הבן במבוקש.

59. התובע שאל את העד אם יש לו הרשעות בעברות סמים, העד טען כי אין לו, והוסיף כי אינו משתמש בסמים ואינו נוגע בהם. בהמשך מסר העד כי יתכן כי כשהיה ילד אולי הורשע בעברת סמים.

60. העד ידע כי שלו הוא בנו מחוץ לנישואין של יצחק אברג'ל, ומסר כי שם משפחתו הוא סעדה.

בהמשך חקירתו הנגדית מסר העד, בהקשר לחיפושי המשטרה אחרי בנו של אברג'ל שלו "אני מאמין שזה לא היה פעם אחת, זה היה פעמיים שלוש שבאו לחפש את שלו.....החלטתי להעביר ליצחק הודעה שהבן שלו דרוש, למה הוא התחיל לשאול אותי יותר מידי בטלפון איפה שלו....".

61. לשאלות דודו איפה שלו הגיב העד: "אני אומר לו שהוא לא באזור, הוא לא לידי, הוא לא כאן, הוא לא שם....מחרטט אותו בשביל לתת לו להבין שהוא לא יכול לדבר איתו....".

62. העד מסר כי ביתו היה פתוח לבנו של יצחק, הבן גר אז בנתניה אבל היה מגיע מידי פעם לביתו שבבת ים.

63. העד נשאל לגבי מספר הטלפון שלו והוא ציין כי הוא מחליף טלפונים בתדירות גבוהה, וכי לא פעם משתמש בטוקמנים. הוא הוסיף: "תוכל לראות שהתקשרתי לאוזיפה אם יש לו טלפון רגיל ולא טוקמן". העד מסר כי ניתן

לראות אותו במצלמות בית המשפט נכנס לבית המשפט.

64. העד מסר כי לא זוכר שאמר לאוזיפה, איזה בן של יצחק דרוש לחקירה. "ישראל לא שאל שאלות". העד הוסיף כפי שצוין לעיל כי הוא נעצר בינואר 2019, ואז פגש שוב את אוזיפה.

65. העד הוא יליד 1989, גיליון הרישום הפלילי שלו הוגש לבית המשפט, (ת/36), מהגיליון עולה כי העד הורשע באחזקת סמים לצריכה עצמית במסגרת צירוף תיקים בינואר 2010. עברת הסמים בוצעה בנובמבר 2008 כשהעד היה בן 19 ו 5 חודשים.

66. נאשם 2 נחקר ביום 6.6.2019 ומסר "אף אחד לא הביא לי שום דבר ולא נתתי שום דבר".

בהמשך שמר הנאשם על זכות השתיקה ולא השיב לשאלות שהוצגו לו. בסוף הודעתו מסר הנאשם כי היה מקובל להעביר פתקים לעורכי דין.

67. בעדותו בפני מסר נאשם 2 כי הוא מתנגד לשימוש בסמים, וכי בבית הסוהר שולחים לו אנשים לצורך גמילה מסמים. בהקשר לאירוע, מסר הנאשם: "...התקרב אלי ישראל ואמר לי שיש פה מספר טלפון, הבן שלך דרוש, אני מנסה לשמוע עם האוזניות לא שומע טוב. לקחתי ממנו את הפתק.... צעקתי ישראל איזה ילד ואז אמר לי שלו, אמרתי לו בסדר, והרמתי את הפתק....".

68. נאשם 2 אישר כי ישב ליד דוד בן שטרית "...דודו פתאום קם והלך, ואז נסים שאל אותי מה יש לי בידיים ואני פתחתי את הידיים....". הנאשם הוסיף כי דבריו במשטרה שלא קיבל שום דבר התייחסו לסמים.

69. בחקירתו הנגדית מסר נאשם 2 כי קיבל את הפתק בהסתר, כדי שלא יגלו את מספר הטלפון.

הוא הוסיף כי החקירה הזאת נפתחה כדי להביא למעצרו של אוזיפה עד תום ההליכים.

70. נאשם 2 מסר כי בדיון מעצרים אמר לשופטת "...תגידו שקיבלתי אקדח ואני אודה, רק תוציאו את ישראל מכתב האישום....".

עדי תביעה

71. עדי התביעה העיקריים שהעידו בתיק זה הם עו"ד שרית קורל ועו"ד נסים מרום.

72. מעדותה של עו"ד קורל עולה כי ביום 2.6.2019, לאחר החזרה מההפסקה לאולם הדיונים, הבחינה כי ישראל

אוזיפה מעביר משהו... "שהיה נראה לי כמו נייר, פתק... לקח לי זמן להבין שמהו נעשה "בשושן" שלא רצו שאנחנו נראה....". העדה ציינה כי הדברים נעשו בין אוזיפה ליצחק אברג'ל.

73. בהמשך עדותה מסרה העדה: "אחרי שראיתי את יצחק עם יד קפוצה נראה היה לי שמחביאים משהו, אחרי זמן קצר היה נראה לי שיצחק הולך טיפה לאחור, והעביר לדודו בן שטרית משהו גם בהיחבא".

74. בחקירתה הנגדית מסרה העדה: "יצחק ניגש לאחור ואז פוגש את דודו, ונראה היה לי שהעביר משהו. לא ראיתי את ההעברה השנייה, את הראשונה ראיתי.... לפי האקט נראה שהוא העביר לו משהו בהיחבא".

75. מעדותו של עו"ד מרום עולה כי באותו יום הוא ישב בספסל השמאלי ביותר, ולידו ישבה עו"ד קורל. עו"ד מרום שרטט את מקומות הישיבה של המעורבים ואת מבנה אולם הדיונים. השרטוט הוגש לבית המשפט (ת/35).

76. בהמשך דבריו מסר העד: "... בשלב מסוים אני רואה את יצחק מושיט את יד ימין פרושה, איפה שיש ארבעה חורים....אני רואה את אוזיפה מעביר משהו מהחורים ליד של יצחק אברג'ל, יצחק מקמט את היד ועושה את היד אגרופ. החפץ שעבר היה משהו בין לבן לצהוב. יצחק אגרף את היד ואז פנה עם הגב לסוהר שהיה מאחוריו לכוון דודו. ובשלב מסוים דודו קם, מכניס את יד ימין לכיס של המעיל....ומפה אני מנתק קשר עין ואין לי זיכרון מה עושה דודו הלאה".

77. העד מסר כי ראה בדיעבד את תנועת הבליעה בווידיאו, אך לא זכר את הדבר. העד הוסיף כי אמר: "אוזיפה העביר משהו ליצחק... יצחק כנראה שמע אותי, הושיט את יד ימין ואמר אין לי כלום אין לי כלום, אמרתי, בטח, כי העברת את זה לדודו, בשלב זה העברתי את מבטי לאוזיפה ואמרתי לו בטון תוקפני, מה זה צריך להיות? והוא אמר לי, מה אתה רוצה ממני, לא עשיתי כלום, אמרתי לו אל תעבוד עלי, ראיתי בעיניים, והוא אמר בחייאת נסים תעזוב את זה....".

78. בהמשך מסר העד כי סימן לאוזיפה באף, כי מה שהועבר זה סמים, ואוזיפה הנהן בראשו.

כמה ימים מאוחר יותר, ב 6.6.2019 אוזיפה אמר לו משהו, העד ביקש ממנו להירגע, ואז אוזיפה אמר לו: "אי אפשר להעביר סוכריה לחבר?...".

79. עו"ד מרום טען כי לא היה מקובל להעביר פתקים בין עצורים, וכי הוא דווח על כל דבר חריג במשפט זה. הוא ציין כי יש בינו לבין אוזיפה יחסים חיוביים, הכוללים שיחות חולין בנושא כדורגל. הוא הוסיף כי סייע לאוזיפה בתיק איומים כלפי עד שהעיד במשפט.

80. בחקירתו הנגדית אישר העד כי ראה את דודו בן שטרית הולך לכוון בוהנדה ושרון, ומכיוון שלא הבחין בתנועת הבליעה של בן שטרית, הוא ביקש משב"ס לבדוק גם את בוהנדה.

81. לגבי העברת החפץ מיצחק אברג'ל לבן שטרית מסר העד: "...ראיתי את יצחק עושה חצי סיבוב עם גבו לאיש שב"ס, ועם יד ימין עושה תנועה קדימה, לא ראיתי מסירה ולא העברה..."

סרטי האבטחה

82. האירוע צולם משתי מצלמות המוצבות באולם בית המשפט המחוזי. מצלמה אחת ממוקמת מעל מקום ישיבת השופטים, המצלמה השנייה ממוקמת מעל חופת העצורים.

83. במצלמה הראשונה רואים, סמוך לשעה 14:00 (שעון של המצלמה) את נאשם מספר 1 מחזיק בידו דבר מה. כעבור כחצי דקה נאשם 1 קם. בהמשך רואים את עו"ד מרום מסמן עם האצבע על אפו ואוזיפה צוחק.

מאוחר יותר עו"ד מרום מסמן כן עם ראשו ואוזיפה נראה מסכים.

84. במצלמה מעל חופת העצורים נראה יצחק אברג'ל מניח את ידו הימנית על זכוכית חופת העצורים, באזור בו יושב אוזיפה, כף ידו פתוחה והוא מזיז אותה.

בשעה 14:06 רואים את אוזיפה מעביר משהו לידי של אברג'ל, אברג'ל סוגר מיד את ידו ואגרופו קפוצ'.

85. בהמשך נראה אברג'ל מתיישב ליד אדם מסוים. לאחר מכן הוא קם ופונה לסוהרים. האדם שלידו התיישב אברג'ל, מפנה ראשו כלפי המצלמות, ואז ניתן לראות כי מדובר בדוד בן שטרית.

בשעה 15:23 רואים את בן שטרית עושה תנועה חדה לכוון פיו, וניגש לדבר עם מישהי שיושבת שם.

הערכת העדויות וסיכומים

86. עדי התביעה עשו עלי רושם אמין. אני קובע כי הם מסרו דברי אמת, לא הסתירו דבר, וגם באותם נושאים שטענו בהם, לא הססו לצייין כי שגו.

87. הנאשמים עשו עלי רושם בלתי אמין, עדי ההגנה שהעידו מטעמו של נאשם 1 אף הם עשו עלי רושם שלילי.

88. אחת הסוגיות שהתעוררה בתיק זה הייתה האם מקובל להעביר פתקים בין הנאשמים העצורים לנאשמים אחרים.

עו"ד מרום העיד כי הדבר לא היה מקובל, וכי הוא דווח על כל דבר חריג שהבחין בו במהלך הדיונים. באי כוח הנאשמים מסרו כי היה מקובל להעביר פתקים בין הנאשמים לעורכי הדין, כדי לא להפריע למהלכו התקין של הדיון.

89. יודגש כי גם נאשם מספר 1 בהודעתו במשטרה ציין כי ככלל היה אסור להעביר פתקים בין נאשמים. בעדותו בפני, הוא שינה את גרסתו אך לא יכול היה לתת הסבר מדוע במשטרה מסר דברים הפוכים.

אני מאמין לעו"ד מרום כי היה אסור להעביר חפצים או פתקים בין נאשמים עצורים ונאשמים אחרים. יש להניח, כי היו העברת פתקים גלויה בין נאשמים לבאי כוחם.

90. סרטי האבטחה מוכיחים באופן חד משמעי כי העברת החפץ בין נאשם 1 לנאשם 2 נעשתה באופן חשאי, כפי שהעידו עדי התביעה.

91. החקירה המשטרתית בתיק זה החלה רק לאחר שנאשם 3 פלט את הזרג הראשון ביחידת דרור.

עד לאותו מועד היה מספיק זמן כדי להעלים את הפתק שנאשמים 1 ו 2 טענו כי לא רצו את תפיסתו, ואז למסור גרסת אמת בחקירת המשטרה.

92. נאשמים 1 ו 2 בחרו למסור גרסאות כוזבות במשטרה לעניין קבלת הפתק וכן לעניין זהותו של מעביר הפתק ותוכנו.

מעדותו של עד ההגנה נואל אברג'ל, עולה כי אוזיפה לא ידע איזה בן מבניו של אברג'ל דרוש לחקירה, ולא שאל שאלות. אברג'ל טען בעדותו בפני כי הוא שאל בקול רם מי הוא הבן הדרוש, ואוזיפה השיב לו שלו. (לנאשם יצחק אברג'ל קשיי שמיעה, הוא משתמש במכשיר שמיעה מיוחד על מנת לעקוב בדיוני בית המשפט. ד.ב.)

93. לפי דברי נואל אברג'ל, דודו דיבר אתו מספר רב של פעמים, ושאל אותו מדוע שלו לא מתקשר אליו, ועל כן היה צריך להיות ברור לאברג'ל באיזה בן מדובר, ולא היה מקום לצעוק בתוך אולם בית המשפט כשהוא מקבל פתק, שהמעביר והמקבל אינם מעוניינים בגילוי.

94. בעקבות החקירה בתיק זה, ישראל אוזיפה שהיה עצור בפקוח אלקטרוני, נעצר עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק 512.

אין זה ברור מדוע נאשם 2 שהיה מוכן להודות בקבלת אקדח, לא יזם מסירת פרטים על העברת הפתק, כדי לסייע בשחרורו של אוזיפה.

95. גם הימנעותו של אוזיפה לפנות לנואל אברג'ל במשך חודשים אינה מתקבלת על הדעת.

מספר ימים אחרי העברת הפתק, לא ניתן היה לתפוס אותו ולגרום נזק לבנו המבוקש של אברג'ל.

נוכח הידידות ביניהם, עליה העידו אוזיפה ונואל, יכול היה האחרון לסייע בקלות לאוזיפה.

96. הסברו של נואל אברג'ל לעניין אי מסירת סיבת אי יצירת הקשר של הבן שלו עם אביו, אינו מתקבל על הדעת.
- עד זה שהחליף טלפונים בתדירות גבוהה, יכול היה למסור את הסיבה באחת משיחותיו עם דודו, כששלו לא היה עמו, ולהחליף בסמוך לאחר מכן את אותו מכשיר טלפון.
97. דברי עד ההגנה זכריה אדרי לא עולים בקנה אחד עם אף אחת מהעדויות האחרות שנשמעו בתיק זה. איש לא הזכיר את השיחה לפיה המליץ לאוזיפה להעביר את הפתק באמצעות עורך דינו.
- גם בסרטי האבטחה אין חיזוק לטענה זו. אני קובע כי עד זה לא העיד אמת.
98. נאשם 3 מסר עם הגעתו למתקן דרור, כי הסתיר בגופו שני זרמים לפני הגעתו לבית המשפט.
- לדבריו, זרמים אלה הכילו כדורי סובוטקס. בן שטרית מסר כי אחד הזרמים הכיל חלקי כדור מפורר, והשני 4.5 כדורים.
- התיאור לגבי הכדור המפורר היה מדויק, השתכנעתי כי דבריו של בן שטרית בעניין זה הם דברי אמת. באשר לתיאורו את הזרג השני, אני קובע כי נאשם 3 שיקר אודותיו.
- נאשם שמקפיד לתאר שברי כדורים, לא היה טועה במספר הכדורים שהוסתרו בזרג השני.
- כפי שעולה מחוות דעת מז"פ, בזרג השני היו 3.5 כדורים ולא 4.5 כפי שטען בן שטרית.
99. לאמור לעיל יש להוסיף את עדותה הברורה של עו"ד קורל, על התרשמותה כי נאשם 2 מעביר ב"ש"שוש" דבר מה לנאשם 3. בצילומי האבטחה ניתן לראות את הקירבה בין נאשם 2 לנאשם 3.
- כמו כן ניתן לראות את תנועת היד של נאשם 3 לכוון פיו. התרשמתי כי תנועת היד החדה של נאשם 3, מתיישבת עם בליעה ולא עם פיהוק.
100. מניתוח כל הראיות המהימנות שהוצגו בפני, הגעתי לידי מסקנה כי הראיות הנסיבתיות, מצביעות על אפשרות הגיונית וסבירה יחידה לפיה הנאשמים 1 ו 2 קשרו קשר ביניהם, כדי להעביר לנאשם 3 אריזה שהכילה 3.5 כדורי סובוטקס.
101. מסקנה זו מבוססת, בין היתר, על העדויות המהימנות של עדי התביעה, סרטי האבטחה, שקרי הנאשמים, תאורו הלא נכון של נאשם 3 לגבי תכולתו של הזרג השני, תגובותיו של נאשם 1 לסימונו של עו"ד מרום, וכן דבריו של נאשם זה מיוזמתו: "מה אסור להעביר סוכריה לחבר?".

המצב המשפטי

102. כפי שצוין על ידי כל הצדדים, מאחר והעברת החפץ מנאשם 2 לנאשם 3 לא נצפתה

פיזית, ראיות התביעה הן ראיות נסיבתיות.

103. ההלכה לעניין ראיות נסיבתיות נקבעה לפני שנים רבות. בע"פ 2799/98 סבאג נ. מדינת

ישראל, פד"י נ"ג (3), 408 נקבע :

"ראיות נסיבתיות מבוססות על מבחני ההיגיון וניסיון החיים, הסקת מסקנה

מרשיעה - רק מקום שהיא גוברת באופן ברור והחלטי על תזה חלופית, העדר הסבר

הנאשם ושקריו, מחזקים את הראיות הנסיבתיות, אך אין בהן למלא חסר בראיות התביעה...".

104. בע"פ 6167/99 יעקב בן שלום נ. מדינת ישראל פד"י נ"ז (6), 577 נאמר:

"...בהעדר הסבר תמים לסירוב עשוי חוסר שיתוף פעולה לחזק את הראיות הקיימות

נגדו, ואף להיות בעל כוח ראייתי עצמאי מבחינת ראיה נסיבתית, לחובת הנאשם....".

105. בע"פ 4600/94 חביו ואח' נ. מדינת ישראל פד"י נ (5), 617 נאמר:

"...הנהון פוזיטיבי של נאשם לדברי שותפו לעבירה, משמעותו אימוץ הדברים

והפיכתם לדברים הנאמרים על ידו....".

106. בע"פ 2518/94 אלימלך ואח' נ. מדינת ישראל פד"י נ"א (2), 481 נאמר :

"...הנאשם יורשע כאשר גרסת התביעה היא הפירוש ההגיוני היחיד לעובדות שהוכחו

גם בהעדר ודאות מוחלטת...".

107. לסיכום, אני קובע כי התביעה הוכיחה במידת הודאות הדרושה במשפט פלילי את

ההעברה של חבילה שהכילה 3.5 כדורי סובוטקס מנאשם 1 לנאשם 2 וממנו לנאשם

3, אשר בלע אותו.

סמים אלה נפלטו מגופו של נאשם 3 במתקן דרור.

כדי להסיר ספק, מובהר כי נאשם 3 מורשע בהחזקת סם לצריכה עצמית, לגבי שני

הזרמים שנפלטו מגופו.

הערות אחרונות

108. באת כוח נאשם טענה כי מעמדו של מתקן דרור, אליו הועבר דוד בן שטרית, אינו

מוסדר.

היא הוסיפה כי לעצורים במתקן לא נמסרות זכויותיהם, וכי לא מאפשרים להם ליצור

קשר עם באי כוחם.

109. הסוהרים המשרתים במתקן דרור שהעידו בפני, הכחישו כי לא מאפשרים קשר בין

העצור לסנגורו, אולם לא יכלו לפרט באופן ברור על בסיס אלו כללים המתקן פועל.

110. נושא חיפוש הסמים אצל אסירים ועצורים מוסדר בפקודת בתי הסוהר.

פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] תשל"ב - 1971 קובע בסעיף 37 : " לא יחזיק אסיר

חפץ אסור".

111. סעיף 95 ח' לפקודה שכותרתו חיפוש בגוף האסיר לגילוי סמים קובע בסעיף קטן (ג) :

"היה לקצין שרות בתי הסוהר יסוד סביר לחשד שאסיר מחביא בתוך גופו סמים, רשאי

הוא להורות שיערך בו חיפוש פנימי".

112. סעיף קטן (ד) קובע :

"לא נתן האסיר את הסכמתו לחיפוש פנימי, רשאי קצין שרות בתי הסוהר הנמנה עם

היחידה ללוחמה בסמים להגיש בקשה לבית המשפט לקבלת היתר לעריכת חיפוש".

113. במהלך הדיון לא הוברר אם מעמדו של מתקן דרור הוסדר בתקנות. התברר שגם אם

נעשתה הסדרה היא לא הובאה לידיעת המשרתים באותו מתקן.

114. על המאשימה לבדוק נושא זה ולנקוט בצעדים הנדרשים לתיקון המצב, ככל שיש צורך

בכך.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשפ"א, 14 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים